

Spariknívurin rakar nú fólkkaskúlan

MÁLID um Heygadrang hevur fingið nógv umøðu í fjølmiðlunum hesa seinastu tíðina. Tað er bæði gott og rætt, at slíkt álvarsmál verður væl lýst í fjølmiðlunum og fer eisini Sosialurin at fylgja við í hesum máli.

TÓ skal sigast, at tað er ikki gott um eitt tilíkt mál leggur "roykslør" yvir onnur týðandi mál í samfelagnum. Tað má ikki vera antin ella - men bæði og.

TÁ verður skrivað, so er tað tí, at vit onga løtu ivast í, at núverandi landsstýrið hevði dánt best, alt annað fór í gloymibókina og øll bara hugsaðu um Heygadrang. Tá hevði spari- og skerpipolitikkurin hjá landsstýrinum ikki fingið ta umrøðu, sum landsstýrið annars ber ótta fyri.

SKERJINGARNAR, sum landsstýrið hevur skotið upp at fremja á nógvum samfelagsøkjum, eru so púra burturvið, at tær mugu ikki sleppa at verða tagdar burt. Bara tað at skula seta í verk sparingar í sjúkrahúsvækinum uppá nærum hálvthundrað milliónir frá degi til annan, uttan nakra langtíðarplanlegging og uttan nakran veruligan langsíktan spari-politik á sjúkrahúsokinum, er so púra burturvið, at hetta mál má ikki tigast burt í fjølmiðlunum.

NÚ koma so sparingarnar at merkjast á øðrum økjum eisini. Nú skulu onnur í samfelagnum eitt nú innan undirvisingarverkið til at spara so tað forslær.

Í síðstu viku høvdu lærarar og stjórar í fólkkaskúlanum fund í Havn, har sparingin í skúlaverkinum varð viðgjørd. Enn er ikki nógv komið út frá hesum fundi, men vit hava frætt, at lærarar og skúlastjórar kring landið alt eru kunnaðir við, hvussu nógv teir mugu til at spara.

SJÁLVANDI skal eisini skúlaverkið spara, tá tíðirnar eru, sum tær eru.

Men hetta má bara ikki gerast á ein slíkan hátt, at tað gongur ov nógv út yvir sjálva góðskuna í undirvisingini. Ein sparing innan skúlaverkið átti sjálvsagt at verði gjørd við eini langtíðarsparing í huga, t.v.s. planlegging saman við sparingum og yvir eitt ávíst áramál.

TAÐ, sum nú tykist fara at henda innan skúlaverkið, er tað sama sum vit uppliva innan heilsuverkið. Landsstýrið og figgjarnevnd hava bara sitið og kuttat so og so nógv burtur av játtanunum og siga so, at nú mugu tit sjálvir húsast við pengunum sum frægst.

SOMU fólk, sum hava verið við til at leggja lunnar undir eitt betri og fjølbroyttari framtíðar skúlaverk, taka nú við einum part av grundarlagnum undan tí. Tað vil við øðrum orðum siga, at teir siga eitt og gera eitt annað.

HETTA at reka ein politik uttan mál og mið hevur eyðkent hetta landsstýrið og eru bestu dømini sparingarnar innan heilsuverkið og undirvisingarverkið. Ella lat okkum bara taka tað almannaverkið, har tað enn eingin arbeiðsloysistudul finst og har forsorgarhjálpin verður munandi skerd - um somu tíð sum tað verður tosað um vaksandi arbeiðsloysi.

TAÐ sum vit skrivaðu her í blaðnum í fjør um avleiðingarnar av sparingunum innan skúlaverkið - og sum varð afturvíst av m.a. landsstýrismanninum í skúlamálum - tykist nú at gerasat veruleiki, nenviliga at tað sum svarar til eini 80 størri í fólkkaskúlanum, skal spartast burt.

TAÐ er greitt, at hetta fer at hava við sær, at ein hópur av lærarum missir arbeiði. Og tað fer at hava við sær, at serliga tey veiku børnini verða við undirlutan.

VIT mugu góðtaka sparing í skúlaverkinum, tá alt samfelagið skal spara. Men vit góðtaka ikki, at skúlaverkið eins og heilsuverkið, nú við eitt pennastrok verður syndrað. Vit eru sjálvandi noyðt til at byggja okkum fyrri einum meiriluta á lögtingi, men vit átala mátan, sum henda sparing er gjørd út frá. Figgjarnevndin hevur kalt og kyniskt kutað so og so nógv % av á

játtanunum til skúla og heilsu - uttan at geva sær fær um avleiðingarnar. Tá tað skal sparast, so má tað gerast við skili. Og tað má gerast uppá longri sikt - væl tilrættalagt, og soleiðis at tey menniskju, sum hesar sparingar raka, eisini verða eftirspurd.

OG tað er júst tað tey ongantið eru. Vit vita, hvussu ótrygg fólk í heilsuverkinum hava kent seg, tí tey finga einki ítøkilig at vita um, har sparast skuldi. Og nú er støðan helst tann sama í skúlaverkinum. Lærararnir kenna seg ótryggar, tað, sum teir hava veirð við til at byggja upp, fær

nú eitt skot fyrri bógvinn, og teir sjálvir vera møguligar koyrdir av skútni.

EINKI er so ringt sum óvissan. Óvissan um at skula missa sítt arbeiði, óvissan um, at eins egna arbeiðsøki skal skerjast, soleiðis at støðið lækkar. Soleiðis at tey fólk, sum á einhvønn hátt hava tilknýti til hetta øki, verða við sviðið soð.

SPARI-OG SKERJIPOLITIKKURIN hjá hesum landsstýrinum er eitt sera gott dømi um, hvat tað vil siga at verða tveittur út í óvissuna. Hetta høvdu teir kunnað børt um, um teir høvdu lagt ein politik til rættis, sum gekk longur enn bara eitt ár fram. Tað hava teir so víst, at teir ikki eru menn

fyrri. Tí raka sparingar og skerjingar alí ov hart og komandi tíð fer tíanverri at ásanna henda veruleiki.

EITT er at gera. Tað er framhaldandi at vísa á, hvussu órealistiskur og ómenniskjansligur spari-politikkurin hjá landsstýrinum er. Tað fara vit her á blaðnum at halda fram við. Og so kunnu Pauli Ellefsen, Signar Hansen, Hergeir Nielsen, Eilif Samuelsen og hvat teir nú eita skriva hvat teir vilja og leggja okkum undir at gera tingini verri enn tey eru. Tingini eru so ring, sum teir nú einaferð hava gjørt tey til. Tað kunnu teir bara takka sær sjálvum fyrri.

jamu